

[Ninn-Hansen.]

„Idet jeg henviser til mit partis stillingtagen til lovforslaget om ændringer i postloven ved første og anden behandling, kan det vel næppe undre nogen, at mit parti vil stemme imod dette lovforslag, især efter de ændringsforslag, der blev vedtaget ved lovforslagets anden behandling, hvorefter posttaksterne fik en ganske betydelig ekstra forhøjelse, nemlig fra 67 til 104 mill. kr., og nu ikke længere begrundet i stigende udgifter, men begrundet i, at det var ønskeligt at bruge posttakstforhøjelserne til en indirekte beskatning, til en almindelig forbrugsbegrænsning og til at hidføre det meget omtalte kasseoverskud. Af disse grunde vil mit parti stemme imod lovforslaget om posttakstforhøjelser.“

Jeg synes, at denne introduktion kunne være passende til den interessante tale, som jeg går ud fra at hr. Arne Larsen vil holde om et øjeblik.

Arne Larsen: Forslag til lov om ændring af postloven indeholder jo forslag til en række takstforhøjelser, som i alt skulle indbringe rundt regnet 109,3 mill. kr. Dertil er det hensigten administrativt at forhøje visse takster til et årligt beløb af 12 mill. kr., således at man i alt skulle kunne påregne gennemført takstforhøjelser på rundt regnet 121 mill. kr.

Sidst vi fik en forhøjelse af posttaksterne, var i maj 1965, hvor den samlede takstforhøjelse blev beregnet til ca. 104 mill. kr. årlig. Ligesom i 1965 er begrundelsen i dag bl. a. den, at tjenestegrenen post i det kommende finansår vil give et ganske betydeligt underskud, dels på grund af stigende lønudgifter, dels på grund af anskaffelse og vedligeholdelse af tekniske hjælpemidler. Det er sikkert rigtigt, men det ville ikke desto mindre have været af interesse at få at vide, hvor stort et underskud tjenestegrenen post forventes at give i finansåret 1967-68, idet folketinget derved ville få bedre muligheder for at bedømme rimeligheden af at gennemføre takstforhøjelser på 121 mill. kr.

I øvrigt synes jeg ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, at vi hvert andet år gennem ændringer i postloven skal fremskaffe

100-120 mill. kr. Der tales så meget om, at der muligvis skal foretages en adskillelse af telegrafvæsenet og postvæsenet, og at man, forinden dette sker, bør have bragt de økonomiske forhold for postvæsenet så meget i orden, at det kan stå på egne ben. Men hvad vil det sige? Hvor store udgifter vil man påregne nødvendige i en sådan situation? Hvis vi kunne få et lille overblik over hele postgrenens økonomiske forhold, var det også ulige lettere for folketinget at tage stilling til, hvordan vi skaffer de nødvendige indtægter, og hvordan takstpolitikken i øvrigt skal være.

Dette at man hvert andet år kommer og siger, at nu er den helt gal igen, nu stiger underskuddet voldsomt, og nu må der gøres noget, er meget lidt tilfredsstillende. Der bør naturligvis være orden i postvæsenets og andre statsforetagenders økonomi, og godt ville det være, om foretagenderne kunne hvile i sig selv. Men hertil kræves der jo nok, at der foretages meget store investeringer til en yderligere udbygning og modernisering af driften, og det er sikkert rigtigt, at der kræves uhyre store investeringer for netop at bringe postvæsenet op til dato, hvad disse forhold angår; men at lægge sådanne engangsudgifter over på driftsindtægterne vil vel ikke være rigtigt. Derfor må man vel, indtil udbygningen og moderniseringen har fundet sted, forvente et underskud på tjenestegrenen postvæsenet, og deri er der, synes jeg, i og for sig ikke så meget at forundres over.

Men der tales jo meget om, at postvæsenet bør hvile økonomisk i sig selv, og derfor undrer det mig, at man ikke på ét område gør noget for, at denne forretning kan give nogle flere penge i kassen. Mange gange har spørgsmålet om en postsparebank været rejst, men hidtil er der ikke sket noget på dette felt trods megen sympati for sagen. Bankkapitalen her i landet koncentrerer stærkere og stærkere på færre og færre storforetagender, hvilket i høj grad formindsker konkurrencen. Her var virkelig noget at gøre for en statsejet bank til fordel for sparere og for samfundet som helhed taget, samtidig med at det ganske givet kunne blive en god forretning for postvæsenet.

Sidst problemet blev rejst her i folketinget, var i folketingets spørgetid den